

Τερώτατε Μητροπολίτα Ιταλίας καὶ Μελέτης, ὑπέρτιμε καὶ ἑξάρχῃ Νοτίου
Εὐρώπης, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν
Μειριότητος κύριε Γεννάδιε, χάρις εἰη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρα
Θεοῦ.

Ἀσμένως ἐπληροφορήθημεν ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 510/07 καὶ ἀπὸ τῆς
κεβ' Οἰκτωβρίου ἐ. ἑ. γράμματός τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Ἱερότητος τὴν ἐν τῇ
ἱστορικῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεριστοῦ σύγκλησιν θεολογικοῦ καὶ
ποιμαντικοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τοῦ θέματος «Ἡ Θέωσις τοῦ ἀνθρώπου» καὶ
προαγόμεθα ἵνα ἐπιδαψιλεύσωμεν τὰς Πατριαρχικὰς ἡμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας
πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀγαπητοὺς καὶ ἐκλεκτοὺς συνέδρους.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ διακονία ἐν τῷ χώρῳ τῆς Ἰταλικῆς Χερσονήσου,
κοσμουμένης ὑπὸ μιᾷς λαμπρᾶς καὶ μακραίανος παρουσίας Ὁρθοδόξου
Μοναχισμοῦ καὶ φατεινῶν προσωπικοτήτων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, αἱ ὁποῖαι
«κατέκτησαν τὸν οὐρανόν» καὶ ἐφθάσαν εἰς τὸν μοναδικὸν οὐσιαστικὸν σκοπὸν
τῆς χριστιανικῆς ζωῆς, τὴν θέωσιν τοῦ ἀνθρώπου, ἀποκτᾷ ἰδιαίτεραν σημασίαν
σήμερον.

Εἰς τὴν ἡμετέραν ἐποχὴν τῆς παγκοσμιοποιήσεως καὶ ἰδεολογικῆς
συγχύσεως παρατηρεῖται συγχρόνως ἐν τῷ Δυτικῷ Κόσμῳ μία ἐλπιδοφόρος καὶ
ὀσημέραι αὐξανομένη ἀναζήτησις τῶν πνευματικῶν πηγῶν αὐτοῦ, ἐκ τῶν
ὁποίων ἀπεμακρύνθη κατὰ τοὺς μετὰ τὸ σχίσμα αἰῶνας, καὶ ἐπιστροφή εἰς τὴν
διδασκαλίαν τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Πατέρων.

Ὅθεν, ἡ διοργάνωσις τοῦ παρόντος Συνεδρίου πιστεύομεν ὅτι θὰ βοηθήσῃ
τοὺς ἀναζητοῦντας μίαν αὐθεντικὴν πνευματικὴν ζωὴν ἀδελφοὺς ἡμῶν καὶ θὰ
προσφέρῃ εἰς αὐτοὺς τὴν δυνατότητα νὰ γνωρίσουν βαθύτερον τὴν στάσιν τῆς
Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῶν Πατέρων τῆς εἰς τὸ καίριον καὶ λίαν
ἀποφασιστικὸν πρόβλημα τῆς θεώσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἢ ἐπίλυσις καὶ
ἀντιμετώπισις τοῦ ὁποίου δὲν ἔχει ἐπιπτώσεις μόνον εἰς τὴν ἐπὶ γῆς πορείαν
αὐτοῦ, ἀλλὰ πρωτίστως εἰς τὴν αἰώνιον ὑπαρξίν του.

Ἡ θέωσις τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελεῖ ἓνα ἐμφυτον ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ
πόθον αὐτοῦ. Ὅσον δὲ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐπιτυγχάνει τοῦ σκοποῦ τούτου, δὲν
δύναται νὰ εὕρῃ ἀνάπαυσιν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐκφράσεις τοῦ πόθου τούτου εἶναι
φανεραὶ εἰς ποικίλους τομεῖς τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ καὶ εἰς διάφορους
πνευματικότητας, οὐχὶ μόνον χριστιανικάς. Ἰδιαίτερος, ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος
ἀντιμετωπίζει τὸν πειρασμὸν τῆς αὐτοθεώσεως, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπέκυψαν οἱ
προπατορες τοῦ ἀνθρωπίνου γένους Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ, μὲ τραγικὰς συνεπεῖας δι'
ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Μορφὰς τῆς αὐτοθεώσεως ταύτης, διὰ τῆς ὁποίας ἐπαναλαμβάνεται ἀνά
τοὺς αἰῶνας ἡ πτώσις τῶν πρωτοπλάστων, συναντᾷ τις σήμερον τόσον εἰς τὴν

μη χριστιανικήν πνευματικότητα τῆς Ανατολῆς, ἐνθα συχνάκις οἱ διάφοροι γόγγυ καὶ γκουρού λατρεύονται ὑπὸ τῶν ὁπαδῶν των ὡς θεοὶ καὶ ἀποδέχοντα τὴν ἰσοθεὸν προσκύνῃσιν ἑαυτῶν, ὅσον καὶ εἰς τὴν Δύσιν, ἣ ὁποία ἀγωνίζεται ἐπὶ αἰῶνας διὰ τὴν ἀντικαταστήσῃ τὸν Θεάνθρωπον Χριστὸν διὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν θεανθρωπίνην πραγματικότητα τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν μὲ τὸν ἀνθρωπισμόν. ποιῶσα ὡς μέτρον πάντων τῶν ἐπιγείων πραγμάτων τὸν ἀνθρώπου. Ἡ αὐτοθεωτικὴ τάσις τοῦ ἀνθρώπου ἐξεφράσθη καὶ ἐκφράζεται εἰς τὴν Δύσιν διὰ διαφόρων ἰδεολογικῶν ρευμάτων, ὡς ὁ ἀθεϊσμός, ἡ νιτσεϊκὴ φιλοσοφία τοῦ ὑπερανθρώπου, ὁ ὀρθολογισμός καὶ ὁ διωφισμός μὲ τὴν ἀπῶλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν λογικὴν τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὕλισμός καὶ ἐν γενεὶ οἱ διάφοροι ἀνθρωπισμοί, οἱ ὁποῖοι καταλήγουν πάντοτε εἰς ἀδιέξοδον.

Ἡ Ἁγία ἡμῶν Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία διατηρεῖ ὅμως ἀνά τοὺς αἰῶνας τὴν μοναδικὴν ἀπλανή ὁδὸν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως: τὴν ὁδὸν τῆς μετανοίας. Τὴν ὁδὸν ταύτην ἐπορεύθησαν οἱ Ἅγιοι αὐτῆς καὶ ἐπέτυχον τὴν ὁμοίωσιν των πρὸς τὸν Θεόν, ὥστε νὰ ἀποτελοῦν σήμερον τοὺς ἀσφαλεῖς ὁδοδείκτας ἡμῶν. Εἰς τὴν ἰδίαν ὁδὸν καλεῖ καὶ σήμερον ἡ Ἐκκλησία πάντας ἡμᾶς. Συμφώνως πρὸς τὴν διδασκαλίαν της, ὅσον ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐπιτυγχάνει τὴν πλήρη ὁμοίωσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν Θεάνθρωπον Χριστόν, τὴν εἰκόνα τοῦ ἀρχετύπου κάλλους, τὸν καινὸν Ἀδάμ, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποφύγῃ τοὺς ἐλέγχους τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ καὶ νὰ παύσῃ τὰ ἔργα τῆς μετανοίας. Ἡ παιδεία τῆς μετανοίας θὰ ἐπὶμαίνει τὴν τελειαν ὁμοίωσιν τοῦ πιστοῦ πρὸς τὸν Κύριον, κατὰ τὰς ἐσωτερικὰς τὸν ἐπιθυμίας.

Διὰ τοῦτο, ἅς ἀπορρίψωμεν τὴν ἐκ τῆς ἀκηδίας προερχομένην ἀντίρρησην, ὅτι ἡ Θεωσις καὶ ἡ ὁμοίωσις πρὸς τὸν Χριστὸν «δὲν εἶναι δι' ἡμᾶς» καὶ τὴν κατωστρεπτικὴν πνευματικῶς αὐτάρκειαν, καὶ ἅς μετανοήσωμεν εὐλκρινῶς, πενθόντες ἑαυτοὺς ἄχι τέλους τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Μέ τας σκέψεις ταύτας, συγχαίρομεν τὴν ὑπερέραν προσφιλή Ιερότητα, τὸν ἐν Ἱταλίᾳ Σύλλογον «Ὁρθόδοξος Μαρτυρία» καὶ τὸν ἐκλεκτὸν αὐτοῦ Πρόεδρον Ἐπιμότατον κ. Στυλιανὸν Μπούρη διὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς ὡραίας ταύτης πρωτοβουλίας, τὸν κοπιᾶσαντα διὰ τὴν διοργανωσιν τοῦ Συνεδρίου Ὁσιολογιώτατον Ἀρχιεμάνδριτον κ. Γεννάδιον Διονυσιάτην καὶ ἅπαντας τοὺς συμμετέχοντας εἰς αὐτὸ Ἑλλογιμωτάτους Συνέδρους, εὐχόμενοι πλουσίαν πνευματικὴν καρποφορίαν καὶ εὐόδωσιν τῶν ἀρχομένων ἐργασιῶν αὐτοῦ.

Ἡ δὲ Χάρις, ὁ Φωτισμός καὶ τὸ Ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
εἴησαν μετὰ τῆς ὑμετέρας Τερότητας καὶ μετὰ πάντων ὑμῶν.

βζ' Νοεμβρίου β'

Handwritten: $\frac{1}{2} \text{ Handwritten}$